

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 632/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Mgr. Martinom Vranovičom, advokátom, Jarmočná 2264/3, Šaľa, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 3Tpo/51/2024-214 zo 17. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na slobodu podľa čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením krajského súdu, ktorým bol prepustený z väzby po jej nahradení dohľadom probačného a mediačného úradníka. Uznesenie žiada zrušiť s tým, že krajskému súdu bude prikázané, aby ho ponechal na slobode bez nahradenia väzby. Žiada priznať finančné zadost'učinenie 500 eur.

II.

2. Sťažovateľovi a ďalším štyrom mladistvým bolo vznesené obvinenie za zločin lúpeže v súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody, ktorého sa mali dopustiť tak, že 4. augusta 2024 poškodeného vylákali na poľnú cestu, kde ho napadli, násilím ho donútili vybrať z bankomatu 200 eur a následne ušli. Uznesením okresného súdu z 30. augusta 2024 bol sťažovateľ a ďalší traja mladiství vzatí do väzby. Na sťažnosť sťažovateľa krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením zo 17. septembra 2024 uznesenie okresného súdu zrušil a väzbu sťažovateľa podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka s tým, že mu podľa § 82 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť oznámiť každú zmenu pobytu a telefónneho čísla a každý deň od 18.00 h do 6.00 h sa zdržiavať v mieste svojho bydliska, zákaz požívať alkohol a návykové látky, vycestovať do zahraničia a zverejňovať akékoľvek obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy na internete s tým, že podľa § 82 ods. 4 Trestného poriadku tieto povinnosti a obmedzenia budú kontrolované technickými prostriedkami.

III.

3. Podľa sťažovateľa sa povinnosť každý deň zdržiavať v obydlí od 18.00 h do 6.00 h rovná domácemu väzeniu a ide o pozbavenie slobody. Namietá, že dôvodnosť vzneseného obvinenia vo vzťahu k jeho osobe na rozdiel od ostatných obvinených nevyplýva z výpovede obvineného či kamerových záznamov a u neho neboli ani pri domovej prehliadke zabezpečené žiadne predmety, ktoré by ho so skutkom spájali. Podozrenie tak nie je nedôvodné. Sťažovateľ namietá, že krajský súd rezignoval na preskúmanie dôvodnosti obvinenia a s touto otázkou sa vysporiadal tak, že odkázal na budúce dokazovanie. Sťažovateľ ďalej namietá, že by u neho boli dôvody preventívnej väzby.

IV.

4. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Nemožno dospieť k záveru, že by sťažovateľovi uznesením krajského súdu uložené povinnosti a obmedzenia viedli k pozbaveniu jeho osobnej slobody podľa čl. 17 ods. 2 ústavy a čl. 5 ods. 1 dohovoru.

5. Pojem odňatia slobody podľa čl. 5 ods. 1 dohovoru obsahuje dva prvky. Objektívny, ktorý sa spája s uväznením v obmedzenom priestore na nezanedbateľnú dobu, a subjektívny, ktorý spočíva v nesúhlase dotknutej osoby s takýmto umiestnením (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Storck proti Nemecku zo 16. 6. 2005 o sťažnosti č. 61603/00, bod 74). Medzi relevantné objektívne faktory, ktoré treba zvážiť pri posúdení toho, či dochádza k obmedzeniu slobody, patrí možnosť opustiť určený priestor, stupeň dohľadu a kontroly nad pohybom osoby, rozsah izolácie a dostupnosť sociálnych kontaktov (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva H. M. proti Švajčiarsku z 26. 2. 2020 o sťažnosti č. 39187/98, bod 45).

6. Namietaným uznesením krajského súdu bol sťažovateľ prepustený z väzby s povinnosťami a obmedzeniami, ktoré zasahujú do jeho bežných ľudských činností. Nemožno však dospieť k záveru, že povinnosť zdržiavať sa v obydlí každý deň od 18.00 h do 6.00 h dosahuje intenzitu pozbavenia osobnej slobody. Mimo tohto času, ktorého prevažná časť je, prirodzene, tvorená oddychom a spánkom, sa sťažovateľ môže pohybovať mimo svojho bydliska a bez akýchkoľvek obmedzení, ktoré by smerovali k zásahu do jeho osobnej slobody. Povinnosť uložená sťažovateľovi, hoc aj elektronicky monitorovaná, sťažovateľovi nebráni v bežných ľudských činnostiach a nadväzovaní sociálnych väzieb, ktoré zodpovedajú jeho veku. K záveru, že sťažovateľ je v domácom väzení, a teda dochádza k pozbaveniu jeho osobnej slobody, nemožno dospieť ani pri zohľadnení ostatných sťažovateľovi uložených obmedzení a povinností, ktoré spočívajú v oznamovacích povinnostiach a zákazoch užívania návykových látok, vycestovať do zahraničia a zverejňovania rôznych záznamov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu